

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120204208
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2120204208.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Eva Behranová v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: K. N., nar. X.XX.XXXX, adresa R., Ulica A. D. XXX/XX, o zaplatenie 1.755,99 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 13Csp/24/2020-81 zo dňa 7.7.2021 v zamietajúcom výroku III. a vo výroku IV. o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III. a IV. ruší a vec mu v zrušenom rozsahu vráca na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výkonom I. konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 75,00 eur spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil, výkonom II. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.029,03 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 1.104,03 eur od 27.10.2017 do 15.03.2021, zo sumy 1.084,03 eur od 16.03.2020 do 10.06.2021 a zo sumy 1.029,03 eur od 11.06.2021 do zaplatenia, a to všetko splátkami vo výške 55,00 eur, s tým, že v prípade omeškania sa čo i len s jednou splátkou stáva sa splatným celý dlh, výkonom III. vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a výkonom IV. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 25,74%.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1, § 232 ods. 4, § 255 ods. 1, 2, a § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. (Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“), § 52 ods. 1 a 2, § 54 ods. 1, 2, § 488, § 489, § 494, § 517 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a), b), § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“).

3. Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci mal súd prvej inštancie za preukázané, že sporové strany spolu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol právny predchodca žalobcu povinný poskytnúť žalovanému úver vo výške 2.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť 60 mesačnými splátkami vo výške 55,83 eur. V zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, tieto sa nachádzajú v samostatných dokumentoch: „Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ a „Informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver“. Právny predchodca žalobcu si svoju povinnosť poskytnúť úver splnil, svoju povinnosť platiť splátky riadne a včas si však neplnil žalovaný, preto žalobca úver zosplatnil. Žalovaný na úver celkovo zaplatil 977,45 eur.

4. Vzhľadom k tomu, že žalobca zoberal žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 75,00 eur spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť, súd konanie v tejto časti zastavil výrokom I. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským. Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalobcu do konania predložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zároveň informáciu o RPMN, kde do vzorca pre výpočet RPMN sú vložené údaje zo zmluvy. Táto informácia, ako je zjavné, nie je súčasťou zmluvy, ale je obsiahnutá v samostatnom dokumente, pričom nie je zrejmé, či sa žalovaný s ňou oboznámil predtým, než prejavil vôľu uzavrieť zmluvu. Pritom ZoSÚ jednoznačne stanovuje, že uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN má obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Pokiaľ ide o uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN, v zmluve o spotrebiteľskom úvere je v čl. 8 uvedený vzorec pre výpočet RPMN. Súd však nepovažuje takéto dojednanie za také, ktoré by zodpovedalo dikcii ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Je nepochybné, že naznačená konštrukcia výpočtu RPMN je pre bežného spotrebiteľa nejasná s malou pravdepodobnosťou spôsobilosti spotrebiteľa orientovať sa vo vzorci. Navyše výpočet nie je pre spotrebiteľa šitý na mieru, ide o vzorec, ktorý je súčasťou formulárovej zmluvy, ktorú dodávateľ predkladá v rozhodnom období veľkému počtu spotrebiteľov. K uvedenému súd dodáva, že konkrétny vzorec týkajúci sa predmetnej zmluvy je uvedený v samostatnom dokumente, ktorý je podpísaný žalovaným, ale ako už súd uviedol, nie je zrejmé, či žalovanému boli v čase uzavretia zmluvy uvedené údaje známe, keďže tento údaj nie je súčasťou zmluvy. Vzhľadom na to, že posudzovaná zmluva neobsahuje všetky náležitosti predpísané ZoSÚ (ust. § 9 ods. 2 písm. k), súd s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ vyhodnotil úver poskytnutý na základe takejto zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov. Preto žalobcovi zo zmluvy patrí len suma, ktorú žalovaný reálne čerpal titulom úveru po odpočítaní toho, čo mu žalovaný zaplatil. Žalovaný v danej veci čerpal titulom úveru sumu 2.000 eur a žalobcovi uhradil sumu 977,45 eur. Na základe uvedeného súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.029,03 eur (rozdiel medzi poskytnutou a vrátenou sumou). S poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru súd žalobu nad sumu 1.029,03 eur s príslušným úrokom z omeškania zamietol.

5. Prvoinštančný súd skonštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa so splnením svojej povinnosti dostal do omeškania, zaviazal ho súd k zaplateniu úrokov z omeškania. Výšku úroku z omeškania určuje nariadenie vlády Slovenskej republiky, a jej výška je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. 0%. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% zo sumy 1.104,03 eur od 27.10.2017 do 15.03.2021, zo sumy 1.084,03 eur od 16.03.2020 do 10.06.2021 a zo sumy 1.029,03 eur od 11.06.2021 do zaplatenia, pričom zohľadnil úhrady žalovaného vo výške 20 eur a 55 eur realizované počas konania. Vo vzťahu k povoleniu splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 232 ods. 2 a 3 CSP, lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) je v zásade trojdňová, a plynie odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zákon však umožňuje súdu, aby v odôvodnených prípadoch určil aj dlhšiu paričnej lehotu, t.j. viac ako tri dni. Pri rozhodovaní o dlhšej paričnej lehote súd zoberal do úvahy žalovaným prejavenu snahu o plnenie záväzku, na skutočnosť, že žalobcom je spoločnosť zaoberajúca sa vymáhaním pohľadávok, pričom súd v jej prípade predpokladal, že v prípade dlhšej paričnej lehoty u neho nevznikne ťaživá situácia, ako na skutočnosť, že výška splátky je skoro totožná s výškou splátky dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V prípade, ak sa žalovaný dostane do omeškania s plnením čo i len jednej splátky, môže sa žalobca domáhať zaplatenia celého dlhu.

6. Súd prvej inštancie o náhrade trov konania rozhodol postupujúc v súlade s ust. § 256 ods. 1 a 2 a § 256 ods. 1 CSP, keď zastavenie konania v časti o zaplatenie 75 eur zaviniť žalovaný a vzhľadom na vyhovie žaloby v časti o zaplatenie 1.029,03 eur možno určiť, že úspech žalobcu predstavuje 1.104,03 eur (t.j. 62,87%) a neúspech predstavuje 651,96 eur (t.j. 37,13%). Po vzájomnom započítaní úspechu a neúspechu možno hovoriť, že pomer úspechu žalobcu v konaní predstavuje 25,74%, preto súd priznal žalobcovi v tomto rozsahu nárok na náhradu trov konania.

7. Proti tomuto rozsudku voči výroku III. podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý II. výrok rozsudku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol zmenil tak, že žalovanú zaviazal žalobcovi zaplatiť istinu 726,96 eur s úrokom z omeškania 5% p.a. od 27.10.2017 do zaplatenia, a to všetko splátkami vo výške 55,00 eur od právoplatnosti rozsudku, s tým, že v prípade omeškania sa čo i len s jednou splátkou stáva sa splatným celý dlh a III. výrok o náhrade trov konania tak, že žalobca má voči

žalovanej právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v celom rozsahu. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil úver ako bezúročný, keď určil, že v úverovej zmluve absentuje riadne uvedenie RPMN, resp. neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet RPMN podľa § 9 ods. 1 písm. k) zákona č 129/20210 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. RPMN ako aj predpoklady na jej výpočet sú v zmluve uvedené v súlade so zákonom in concreto v článku V. zmluvy, kde je uvedená RPMN 25%. Jedinou odplatom a teda jediným predpokladom použitým na výpočet RPMN bol zmluvný úrok vo výške 25% ročne, ktorý je takisto uvedený v článku V. zmluvy. Muselo tak, byť bez akýchkoľvek pochybností žalovanej jasné, že ročná percentuálna miera nákladov na úver je zhodná s dojednaným zmluvným úrokom. Správnym právnym posúdením veci, by súd prvej inštancie žalobe vyhovel aj v zamietnutej časti.

8. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Žalovaná popiera tvrdenia žalobcu, že predmetná úverová zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, práve naopak, v tomto úverovom vzťahu zlyhala odborná starostlivosť zo strany dodávateľa čiže žalobcu, a to s poukazom § 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Nikto žalovanú nenútil k tomu, aby zmluvu uzatvorila, všetky podmienky však mali byť vysvetlené presne tak, ako to ukladá zákon. Žalovaná v čase uzatvárania zmluvy nevedela, čo všetko musí zmluva obsahovať, spoliehala na čestné podnikanie a dobromyseľnosť žalobcu. Žalobca nepostupoval voči žalovanej spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou. Uvádzanie nesprávnej výšky RPMN v spotrebiteľskej zmluve považuje za zavádzanie spotrebiteľa, resp. klamanie spotrebiteľa a jeho porušenie povinnosti dodávateľa § 4 ods. 5, § 5 ods. 1 Zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa a podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona ide o nekalú obchodnú prax, ktorá spôsobuje, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože neboli mu dané k dispozícii správne informácie, resp. nepravdivé. Postup žalobcu pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere hodnotí ako nekalú obchodnú prax v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, keď obchodní mandatári žalobcu neposkytli žalovanej náležité informácie, nepristupovali k nej s odbornou starostlivosťou, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, neposkytli ani úplné, presné a jasné údaje o náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy, nepodali podstatné informácie a tým zapríčinili, že ako spotrebiteľ urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Takéto konanie žalobcu považuje ako nekalé obchodné praktiky a klamlivé konanie v zmysle § 7, 8 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa a každá nekalá praktika sa považuje za neprijateľnú voči spotrebiteľovi. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, č. k. 11Co/316/2014 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, spis. zn. PL. ÚS 16/95 zo dňa 24.05.1995. Navrhuje, aby súd aplikoval ust. § 41 OZ v jeho eurokonformnom výklade s ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v súlade s cieľom a zmyslom čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, ktoré vyjadrujú enormný záujem EÚ na ochranu práv a záujmov Európskych spotrebiteľov. O tom že žalobca vedome a na škodu spotrebiteľov zákon obchádza s úmyslom sa bezdôvodne obohatiť svedčí aj rozsiahla judikatúra dostupná na internetovej stránke MSSR. Žalobca už od svojho vzniku na Slovensku klame spotrebiteľov. Zmluvy majú v rozpore so zákonmi, hlavné je, že sa požičiavajú peňažné prostriedky a zmluvy sú vadné. Žalobca nečestne podniká o čom svedčia pokuty od Slovenskej obchodnej inšpekcie a rozsudky z okresných súdov, krajských súdov a Najvyššieho súdu SR uverejnené na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Žalobca nerešpektuje/nedodríava zákony a určuje si svoje pravidlá požičiavania peňažných prostriedkov, ktoré sú v rozpore so zákonmi. Do pozornosti dal rozsudky, ktoré poukazujú na ustálenú súdnu prax a na to, že žalobca vedome porušuje zákony, klame a zavádza spotrebiteľov a bezdôvodne sa na nich obohacuje (rozsudky: Okresného súdu Lučenec spis. zn. 11C/11/2014, Okresného súdu Lučenec spis. Zn. 11C/11/2014, Krajského súdu Prešov spis. zn. 3Co/243/2016, Okresného súdu Prievidza spis. zn. 10C/89/2014, Okresného súdu Banská Bystrica spis. zn. 13C/80/2016, Krajského súdu Žilina spis. zn. 11Co/183/2017). Žalobca ako bankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Neuvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, termínu konečnej splatnosti a neuvedenie RPMN priamo v zmluve nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom. Žalovaný má za to, že na predmetnej zmluve absentuje adresa, na ktorej si spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 7Co/29/2019 zo dňa 22.5.2018 ako aj rozsudok NS SR č.k. 7Sžo/61/20155 zo dňa 28.6.2016. V závere uviedla, že zmluva je predtlačená, formulárová a spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy ovplyvniť a musí ju podpísať tak ako mu je predložená.

9. Žalobca v replike uviedol, že predložená zmluva o pôžičke spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne vrátane všeobecných obchodných podmienok podpísaná a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky a dojednania. Odkazuje na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR. Čo sa týka overovania bonity žalovanej, žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Žalovaná podpisom danej zmluvy prehlásila, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaná taktiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaná mala možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporovala. Zmluvné podmienky boli žalovanou riadne podpísané. Žalovaná zároveň preukázala výšku jeho ročného príjmu. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovanou uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaná spočiatku riadne hradila predpísané splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohla mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaná žiadnym spôsobom neinformovala jeho právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanej riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovanej nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by právny predchodca posúdil a so žalovanou dohodol nové podmienky splácania. Zároveň uvádza, že bonita bola preverovaná cez Sociálnu poisťovňu, dôkazmi však ani žalobca, ani jeho právny predchodca nedisponuje. Ďalej k námietke žalovanej uvádza, že nimi predložená zmluva, z ktorej nároky sú predmetom tohto sporu obsahuje zákonnú náležitosť uvedenia RPMN v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) z.č. 129/2010 Z.z., čím je vylúčená sankcia bezúročnosti úveru pre neuvedenie RPMN. RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. RPMN je v zmluve vypočítaná na základe zákonného vzorca uvedeného v prílohe č. 2 z.č. 129/2010 Z.z. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve boli použité celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré predstavujú len zmluvne dojednaný úrok. Výška úroku, ako aj výška celkových nákladov spojených s úverom, výška úverovej splátky, frekvencia splátok, počet splátok, výška úveru. Všetky tieto parametre vstupujúce do celkového výpočtu RPMN sú v zmluve riadne uvedené v jej základných náležitostiach. Na účely výpočtu výšky RPMN bola pri výške úveru 2.000,00 eur a dobe splácania 60 mesiacov zohľadnená výška dojednanej mesačnej úverovej splátky 55,83 eur. Celková čiastka, ktorú spotrebiteľ bude musieť zaplatiť pri riadnom splácaní úveru predstavuje sumu 3349.80 eur. Výška RPMN predstavuje 25%, ako je uvedená v úverovej zmluve. V zmluve sú tak uvedené všetky predpoklady na výpočet RPMN v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) z.č. 129/2010 Z.z. Spolu s týmto podaním predkladá súdu žalovanou podpísané Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytnutého úveru. Taktiež námietka žalovanej, že v zmluve absentuje údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je absolútne irelevantná, nakoľko všetky tieto údaje sú obsiahnuté v čl. IX "Zmluvné podmienky, bod 7. Splátkový kalendár. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti úveru, tento je taktiež celkom jasne a presne vymedzený v čl. V "Pôžička" - Termín konečnej splatnosti dňa: 20.03.2021. Námietky žalovanej považuje za neodôvodnené a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave, pričom tvrdenia žalovanej sa javia ako účelové, s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Proti žalovanej si uplatnil trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného) vo výške (1x 81,33 eur + 1x 10,87 € (režijný paušál pre rok 2021)) * 20% DPH = 110,64 eur.

10. Žalovaná v duplike opätovne zhrnula všetky svoje doterajšie písomné podania. Poukázala na rozhodovaciu prax okresných a krajských súdov.

11. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti

rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku) a vec mu v napadnutej časti vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

13. Súd prvej inštancie prvým výrokom preskúmaného rozsudku konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 75,00 eur spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil, výrokom II. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.029,03 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 1.104,03 eur od 27.10.2017 do 15.03.2021, zo sumy 1.084,03 eur od 16.03.2020 do 10.06.2021 a zo sumy 1.029,03 eur od 11.06.2021 do zaplatenia, a to všetko splátkami vo výške 55,00 eur, s tým, že v prípade omeškania sa čo i len s jednou splátkou stáva sa splatným celý dlh, výrokom III. vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a výrokom IV. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 25,74%. Vzhľadom na odvolanie žalobcu predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal napadnutý zamietajúci výrok a výrok o náhrade trov konania. S poukazom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Súd prvej inštancie napadnutý zamietajúci výrok III. odôvodnil záverom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy medzi stranami sporu v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, pretože zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, nie sú v nej uvedené predpoklady pre výpočet RPMN. Žalobca s uvedeným záverom súdu prvej inštancie nesúhlasil, dôvodil tým, že RPMN a predpoklady pre jej výpočet sú uvedené v čl. V. zmluvy.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

17. V bode V. zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného uvedené :

Celkové náklady spotrebiteľa : 1349,80 €

Celková čiastka : 3349,80 €

Sadzba poistenia : 0,00%

Priemerná hodnota RPMN : 17,18%

RPMN (X) : 25,00%

Prvá splátka splatná dňa : 20.4.2016

Odplata: 25,00%

Ďalšie splátky splatné vždy: 20. dňa v mesiaci

Doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto

Zmluvy

Celková výška a mena úveru (Pôžička (S)): 2000,00 €

Splátka (Ak): 55,83 €

Z toho poistenie : 0,00 €

Počet Splátok (n): 60

Fixná ročná úroková sadzba : 25,00%

Termín konečnej splatnosti dňa : 20.3.2021

Najvyššia prípustná výška odplaty: 25,58%

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.2.2021 (z bodu 11. odôvodnenia) uviedol „Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri tomto údaji preto zákonodarca požaduje súčasne uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Dovolací súd má za to, že v predmetnej úverovej zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov, ktoré údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú. ...zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neuvádza uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje“.

19. V citovanom rozhodnutí Najvyšší súd SR judikoval, že v spotrebiteľskej zmluve musia byť uvedené predpoklady pre výpočet RPMN ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov. Z bodu 17. tohto odôvodnenia vyplýva, že v zmluve je uvedená výška úveru - 2.000 eur, výška splátky - 55,83 eur, interval splátky - 20. dňa v mesiaci, počet splátok - 60, výška úroku - 25%, náklady na poistenie - 0,00%. So zreteľom na uvedené možno nepochybne konštatovať, že predpoklady RPMN boli v zmluve riadne a úplne uvedené. Odvolací súd v tejto súvislosti je názoru, že v zmluve nie je potrebné tieto predpoklady špeciálne označovať, nakoľko ich možno z nej bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť.

20. Pokiaľ súd prvej inštancie svoj zamietajúci výrok založil na bezúročnosti a bezpoplatkovosti výlučne na absencii predpokladov použitých pre RPMN, pričom sa z vyššie uvedených dôvodov dopustil nesprávneho právneho posúdenia, je odvolacia námietka žalobcu opodstatnená.

21. Odvolací súd potom rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch s použitím ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku zrušil a podľa ustanovenia § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o zostávajúcom nároku žalobcu, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Je tiež potrebné dôsledne sa oboznámiť so skutkovými tvrdeniami žalobcu ohľadne uplatneného nároku, či nie je v rozpore s predpismi týkajúcimi sa na ochranu spotrebiteľa, vysporiadať sa s argumentáciou žalovanej. Výsledky vykonaného dokazovania je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť.

23. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

24. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).